

Світлана Михайлютенко,

кандидат ветеринарних наук, доцент,

доцент кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

ORCID ID: 0000-0001-6634-1244

email: svitlana.mihaylutenko@pdau.edu.ua

Марія Панченко,

здобувач вищої освіти магістр

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна

ORCID ID: 0009-0002-4156-8295

email: sv_81@ukr.net

ДІАГНОСТИЧНИЙ ПІДХІД У ЛІКУВАННІ ОТОДЕКТОЗУ КОТІВ

Анотація

*Отит є багатофакторним захворюванням, що суттєво ускладнює його лікування. Поширеною клінічною помилкою є фокусування виключно на терапії наявної інфекції, у той час як ефективний контроль хронічного отиту можливий лише за умови комплексного підходу, який враховує всі етіологічні та супутні чинники. Дослідження проводили восени 2025 року на базі наукової лабораторії кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи Полтавського державного аграрного університету та клініки ветеринарної медицини «Мах Vet» (м. Полтава). У межах діяльності клініки здійснювали дослідження безпритульних тварин у рамках проєкту «KISHKA», що реалізується за підтримки ТОВ «Чотири лапи Україна», представника міжнародного благодійного фонду Four Paws International. Метою роботи було оцінити ефективність сучасних препаратів при лікуванні котів, хворих на отодектоз, ускладнений стафілококовою інфекцією. Комплексна діагностика включала клінічний огляд, отоскопію та відбір зіскрібків із вушних раковин. Для повної оцінки стану тварини обов'язково оглядали зовнішній слуховий прохід, проводили отоскопію, оцінювали стан барабанної перетинки та виключали можливі ускладнення. Основним методом виявлення збудників отиту та оцінки ефективності лікування була мікроскопія. Екстенсивність інвазії становила 42,19 %. Інвазованим тваринам призначали терапію з урахуванням чутливості *Staphylococcus aureus* до антибіотиків, використовуючи препарати Орідерміл (Vetoquinol, Франція) та Отігель (Arterium, Україна). Випробувані препарати задавали тваринам упродовж 10 днів із подальшим контролем результатів. За результатами досліджень встановлено, що обидва препарати забезпечували 100,00 % ефективність на 31-шу добу лікування. При цьому найкоротший період одужання – 14 діб – спостерігали у групі застосування препарату Орідерміл. Оцінка стану здоров'я вільно гуляючих бездомних котів є важливою не лише для покращення їхнього добробуту, але й для отримання значущих даних щодо регіональних патогенів та поширених захворювань.*

Ключові слова: паразитологія, отодектоз, коти, *Staphylococcus aureus*, лікування, показники ефективності.

Вступ. Коти належать до найбільш незалежних і малосоціальних тварин, яких людині вдалося приручити. Варто зазначити, що останніми роками, особливо у великих містах, спостерігається різке зростання їх чисельності. Це призводить до концентрації значної кількості як домашніх, так і безпритульних тварин на обмежених територіях, що, своєю чергою, сприяє активному поширенню різноманітних хвороб. Інформації щодо зовнішнього отиту в котів у наукових джерелах достатньо. Відомо, що зовнішній отит – це поліетіологічне та багатофакторне захворювання зовнішнього слухового проходу у м'ясоїдних тварин, зокрема й у котів. Для встановлення діагнозу зазвичай застосовують пряме отоскопічне дослідження, цитологічний аналіз вушних виділень та мікроскопію вушної сірки [1, 2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. За даними літератури, збудник отодектозу є провідною причиною розвитку зовнішнього отиту в котів. Вид *Otodectes cynotis* як окремий етіологічний чинник або в поєднанні з іншими був виявлений як причина отиту у 53,3 % бездомних котів північної Італії [3]. Також високий відсоток ураження зазначають інші дослідники. Так, *Otodectes cynotis* було виявлено у 66,1% бездомних, разом з тим бактерії були виявлені у 18,7% котів [4, 5].

Разом з тим паразитарний отит, може бути ускладнений стафілококами, Кліщі травмують епітелій вуха, викликаючи запалення та свербіж. Мікротравми і порушення цілісності шкіри сприяють колонізації стафілококами; розвивається первинний паразитарний отит – вторинна бактеріальна інфекція.

Підтверджено високу поширеність зовнішнього отиту, спричиненого *Otodectes cynotis* та дріжджоподібними грибами роду *Malassezia*, у вільно гуляючих котів у Хорватії. Автори констатують, що основною причиною отитів у 63,3% інвазованих котів був саме збудник отодектозу [6]. Інше дослідження вказує на те, що в популяції котів Великої Британії спостерігалася низька поширеність *O. cynotis* (0,9%) [7].

Нові дослідження підтверджують циркуляцію збудника на Полтавщині, Україна [8]. Так, у ветеринарній клініці “АЙБОЛИТЬ” (м. Полтава, Україна) впродовж 2023 року було зафіксовано 14 випадків отодектозу, а у 2024 році – ще 4. Переважна більшість випадків захворювання спостерігалася в осінньо-зимовий період [9].

Наведені вище дані різняться, що може бути пов'язано з відмінностями в оцінюваних популяціях (безпритульні та ті, що належать клієнтам), діагностичними методами та географічним регіоном [10].

При виборі медикаментозного лікування Yang C., Huang H.P. рекомендують враховувати кілька факторів. До них належать вік кішки, тяжкість клінічних ознак та вторинних інфекцій, кількість уражених тварин, зараження ектопічними кліщами, життєвий цикл кліща та час повторного огляду, рецептура, а також зручність та дотримання власником рекомендацій [11].

Мета. Беручи до уваги вищезазначене, мета роботи полягала у встановленні поширеності зовнішнього отиту, спричиненого *Otodectes cynotis*, в популяції бездомних котів м. Полтава та оцінити терапевтичну ефективність

препаратів. Запропонувати методологію для майбутніх клінічних випробувань та досліджень у ході лікування.

Виклад основного матеріалу досліджень. Дослідження проводили протягом осені 2025 року на базі наукової лабораторії кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи та клініки ветеринарної медицини «Мах Vet» у м. Полтава. У рамках діяльності клініки здійснювали обстеження безпритульних тварин у межах проєкту «KISHKA», який реалізується за підтримки ТОВ «Чотири лапи Україна», представника міжнародного благодійного фонду Four Paws International. Комплексна діагностика включала клінічний огляд, отоскопію та відбір зіскрібків із вушних раковин. Для лабораторної діагностики застосовували загальноприйнятий спосіб: метод із застосуванням бішофітно-гліцеринової суміші [12, 13]. Подальше дослідження здійснювали за допомогою світлового мікроскопа при малому збільшенні (x100). Морфологічні ознаки кліщів *Otodectes cynotis* та їх чисельність у зразках оцінювали під час мікроскопії. Загалом обстежено 64 котів.

На першому етапі досліджень підтверджували наявність кліщів, потім визначали екстенсивність та інтенсивність отодектозної інвазії у безпритульних котів.

Другий етап передбачав відбір мазків/зіскрібів шкіри із зовнішнього слухового проходу та внутрішньої поверхні вушної раковини для бактеріологічного аналізу, включаючи визначення мікрофлори та чутливості до антибіотиків. Біоматеріал надсилали для дослідження до ветеринарної лабораторії «Бальд» (м. Київ). Надані результати підготовлено у програмі «Доктор Елекс».

В обох групах для очищення вушних раковин застосовували препарат «Отомін», що забезпечував видалення ексудату та покращував доступ до місця інвазії для подальшої терапії.

Дослідження з визначення лікувальної ефективності препаратів за отодектозу, проводили на котах з урахуванням результатів бактеріального посіву. Випробувані препарати (Орідерміл, Vetoquinol, Франція й Отігель, Arterium, Україна) задавали тваринам дослідних груп за схемою: котів першої дослідної групи (n=6) обробляли Орідермілом, Vetoquinol один раз на добу по 1 краплі в кожне уражене вухо протягом 10 діб. Отігель, Arterium котам другої дослідної групи (n=6) вводили в уражене вухо 1 раз на добу розміром з горошину впродовж 10 діб. Ефективність лікування визначали за загальним станом шкіри в місцях ураження та лабораторним дослідженням зіскрібків шкіри із вух: на 14, 21 та 31 добу після застосування препаратів за показниками екстенсивності інвазії (EI). Головними показниками дії акарицидних препаратів були екстенсефективність (EE).

Отриманий цифровий матеріал оброблений статистично з використанням табличного процесора Microsoft Excel 2016 for Windows.

За результатами проведених спостережень було встановлено, що із 64 досліджених тварин у 28 безпритульних котів виявлено наявність кліщів *Otodectes cynotis* та їхніх яєць. (рис. 1).

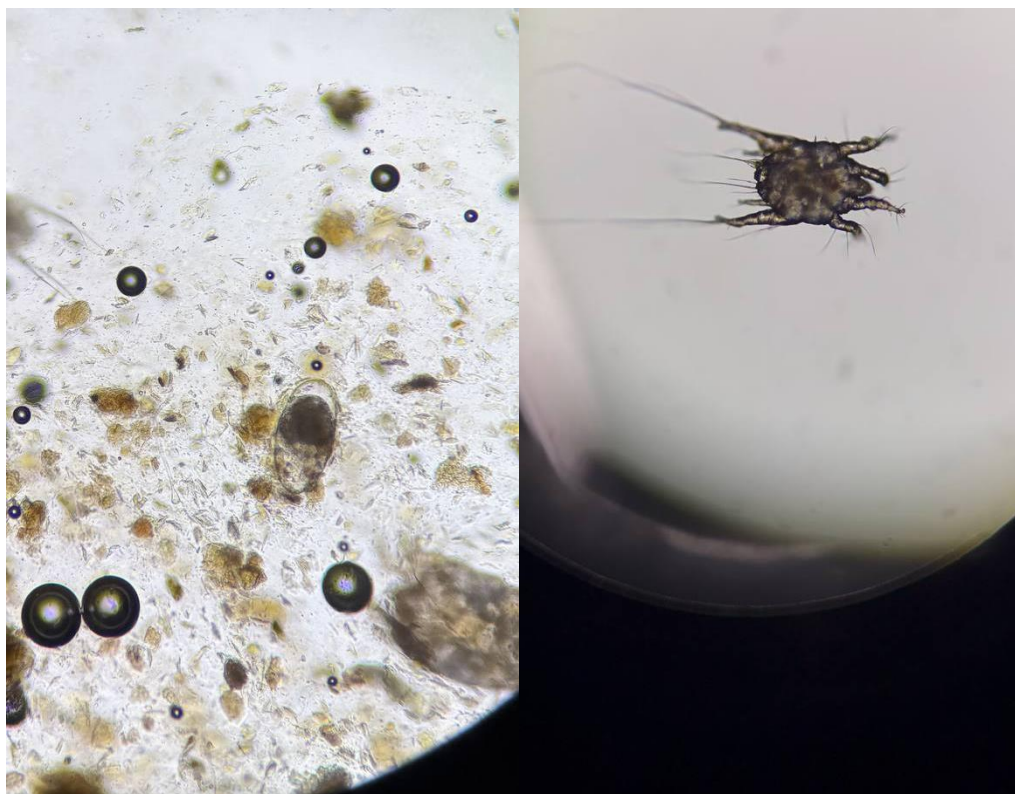

Рис. 1. Кліщ *Otodectes cynotis* та його яйця

Після підтвердження отодектозу у безпритульних котів ми відправляли мазки в лабораторію, де додатково проводили бактеріологічне дослідження та визначали чутливість виявлених мікроорганізмів до антибіотиків. Результати бакпосіву зіскрібів шкіри з внутрішньої поверхні вушних раковин безпритульних котів підтвердив наявність у 9 мазках *Staphylococcus epidermidis* та *Staphylococcus aureus* (13). Загалом, дві виділені грамнегативні бактерії були чутливими до Марфлораксину (Marbofloxacin), Офлораксину, Цефтіфуру.

На основі результатів наданих ветеринарної лабораторії «Бальд» (м. Київ). бактерії *Staphylococcus aureus* були високочутливими до Марфлораксину, Офлораксину, Цефтіфуру та Неоміцину сульфат, а також мали стійкість до Цефалексину, Доксицикліну та Синулоксу (амоксицилін + клавуланова кислота) (табл. 1).

Таблиця 1

Профіль антибіотикочутливості ізольованого збудника

№	Показник	Антибіотикограма
1.	Марфлораксин (Marbofloxacin), КРКА	високочутливий
2.	Офлораксин	високочутливий
3.	Енрофлораксин	чутливий
4.	Цефтріаксон	чутливий
5.	Цефотаксим	чутливий

6.	Цефтіфур	високочутливий
7.	Цефалексин	стійкий
8.	Гентаміцин	чутливий
9.	Доксициклін	стійкий
10.	Синулокс (амоксицилін + клавуланова к-та)	стійкий
11.	Комбікел (пеніцилін + дигідрострептоміцин сульфат)	чутливий
12.	Зинаприм (сульфаметазин + триметоприм)	помірно чутливий
13.	Лінкоміцин – спектиноміцин 5/10	помірно чутливий
14	Неоміцину сульфат	високочутливий

Відомо, що на ринку існує велика кількість ветеринарних препаратів, спрямованих на лікування котів за акарозів, викликаних акариформними кліщами [14-16]. Burnouf Tishyn. Tielemans Незважаючи на різноманітність запропонованих препаратів, слід враховувати діючі речовини та антибіотикочутливість. Згідно вищенаведених даних, ми проаналізували дію двох препаратів з діючою речовиною – Неоміцину сульфат (табл. 2). Орідерміл, Vetoquinol та Отігель, Arterium вже тривалий час наявні на ветеринарному ринку. Обидва препарати містять одні й ті ж чотири діючі речовини: перметрин (протипаразитарний), неоміцин (антибіотик), ністатин (протигрибковий), триамцинолон (кортикостероїд, протизапальну дію). Концентрації цих діючих речовин у перерахунку на грам – майже однакові. Обидва призначені для лікування отитів та вушних захворювань у котів. Відмінності в допоміжних речовинах і формулі основи: «Отігель» основа – поліетиленовий віск + мінеральна олія. «Орідерміл» – поліетилен віск ФС6 + рідкий парафін. Це може впливати на те, як мазь розподіляється, як “тримаються” діючі речовини, як вона проникає, як змивається, як довго діє, а також на консистенцію і комфорт при застосуванні. На нашу думку, фірмове походження / виробник / упаковка / контроль якості, все це також може давати незначні відмінності у чистоті, стабільності, допоміжних компонентах, можливих алергенах тощо.

Таблиця 2 відображає порівняльну акарицидну й антимікробну ефективність обраних нами вушних мазей при лікуванні отодектозу котів, ускладненого *Staphylococcus aureus*, у динаміці терапії.

Таблиця 2

Порівняння акарицидної ефективності вушних мазей Орідермілу та Отігель за отодектозу котів, ускладненому *Staphylococcus aureus*

№ групи тварин/ Назва препарату	Збудники	ЕІ, % /титр	На14 добу лікування, ЕЕ,%/титр	На 21 добу лікування, ЕЕ, % /титр	На 31 добу лікування, ЕЕ, % /титр
І Орідерміл	<i>Otodectes cynotis</i>	100,00	100,00	100,00	100,00
	<i>Staphylococcus aureus</i>	+++	+	+	-

II Отігель	<i>Otodectes cynotis</i>	100,00	66,67	83,33	100,00
	<i>Staphylococcus aureus</i>	+++	++	+	-

Примітка: EI – екстенсивність інвазії; EE – екстенсефективність

У групі I, де застосовували Орідерміл, вже на 14-ту добу лікування досягнуто 100,0% екстенсефективності (EE) щодо *Otodectes cynotis*, і цей показник зберігався на 21-шу та 31-шу добу. Одночасно відмічалось зниження бактеріального обсіменіння.

Досліджуючи тварин другої групи через 14 днів клінічне одужання було виявлене у чотирьох тварин, що становило 66,67 % ефективності препарату Отігель. Слід зауважити, що діагностували лише яйця кліща. На 31 добу спостереження повне клінічне одужання відмічалось у 6 тварин, 100,00 % інтенсефективності (рис. 2). Спостереження за дослідними тваринами продовжували ще протягом одного місяця.

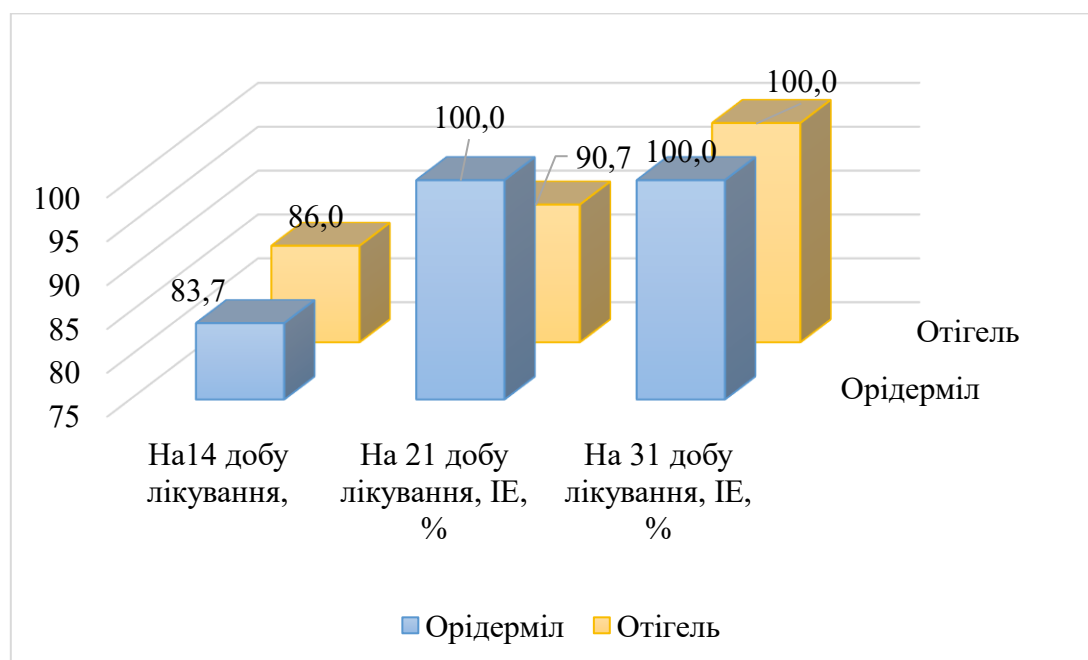

Рис. 2. Інтенсефективність обраних препаратів за отодектозу котів, ускладнених *Staphylococcus aureus*

Проведеними дослідженнями встановлено, за отодектозу котів, ускладненому *Staphylococcus aureus*, обидва препарати на 31 добу лікування забезпечували 100,0 %-ву ефективність щодо *Otodectes cynotis*. Однак найкоротший термін одужання спостерігали у ході застосування Орідермілу.

В подальшому рекомендували власникам тварин проводити один раз на місяць протипаразитарну обробку Селафортом (містить діючу речовину: селамектін) для лікування та профілактики акариформених кліщів.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У результаті проведених досліджень у популяції безпритульних котів міста Полтава,

виконаних у межах проєкту «KISHKA», було встановлено значну поширеність (суб)клінічних патологій зовнішнього слухового проходу. Екстенсивність отодектозної інвазії, ускладненої стафілококами становила 42,19 %.

Ефективність препаратів Орідерміл та Отігель при лікуванні отодектозу котів досягла 100,0 % на 31-шу добу терапії.

Успішний діагностичний підхід включає комплекс заходів: збір анамнезу, фізикальний огляд з отоскопією, визначення наявності *Otodectes cynotis*, цитологічне дослідження та урахування результатів антибіотикограми.

Для ефективного лікування хронічного отиту необхідно виявити й максимально контролювати первинні, сприятливі та провокуючі чинники розвитку захворювання.

Список використаної літератури

1. El-Dakhly, K. M., Bakry, M. A., Abdel-Rahim, M. M., Arafa, W. M., & Mohamed, H. I. (2025). Insights into the prevalence and diagnosis of feline otoacariasis in Egypt. *Journal of Parasitic Diseases*, 49(1), 193–206. <https://doi.org/10.1007/s12639-024-01746-3>
2. Bollez, A., de Rooster, H., Furas, A., & Vandenabeele, S. (2018). Prevalence of external ear disorders in Belgian stray cats. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 20(2), 149–154. <https://doi.org/10.1177/1098612X17700808>
3. Perego, R., Proverbio, D., Bagnagatti De Giorgi, G., Della Pepa, A., & Spada, E. (2014). Prevalence of otitis externa in stray cats in northern Italy. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 16(6), 483–490. <https://doi.org/10.1177/1098612X13512119>
4. Nardoni, S., Ebani, V. V., & Fratini, F., et al. (2014). Malassezia, mites, and bacteria in the external ear canal of dogs and cats with otitis externa. *Slovenian Veterinary Research*, 51, 113–118.
5. Arinata, I. K. T., Arjentina, I. P. G. Y., & Suartha, I. N. (2025). Subacute otitis externa in cats caused by *Otodectes cynotis* infestation with bacterial infections. *Buletin Veteriner Udayana*, 17(2), 28. <https://doi.org/10.24843/bulvet.2025.v17.i02.p28>
6. Nađina, S., Kolenc, M., Ivanek, R., Ferenčaković, M., Habuš, J., Stevanović, V., Perharić, M., & Štritof, Z. (2025). Otitis externa in free-roaming cat population: Clinical examination, cytology, and mycology culture. *Open Veterinary Journal*, 15(4), 1624–1636. <https://doi.org/10.5455/OVJ.2025.v15.i4.14>
7. Tyler, S., Swales, N., Foster, A. P., Knowles, T. G., & Barnard, N. (2020). Otoscopy and aural cytological findings in a population of rescue cats and cases in a referral small animal hospital in England and Wales. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 22(2), 161–167. <https://doi.org/10.1177/1098612X19834969>
8. Мележик А. В., Плахотна Ю. О., Корчан Л. М., Михайлютенко С. М., Замазій А. А. Ефективність лікувальних заходів при отодектозі, саркоптозі та демодектозі у собак. *Scientific Progress & Innovations*. 2025. Т. 28, № 2. С. 171–175. <https://doi.org/10.31210/spi2025.28.02.26>
9. Калюжний Н. М., Живилю А. В. Ектопаразитарна інвазія котів. *Науковий вісник ЛНУ ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія: Ветеринарні науки*. 2024. Т. 26, № 114. С. 154–159. <https://doi.org/10.32718/nvlvet11422>
10. Brame, B., & Cain, C. (2021). Chronic otitis in cats: Clinical management of primary, predisposing and perpetuating factors. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 23(5), 433–446. <https://doi.org/10.1177/1098612X211007072>
11. Yang, C., & Huang, H. P. (2016). Evidence-based veterinary dermatology: A review of published studies of treatments for *Otodectes cynotis* (ear mite) infestation in cats. *Veterinary Dermatology*, 27(4), 221–e56. <https://doi.org/10.1111/vde.12340>

12. Yevstafieva, V. O., & Havryk, K. A. (2014). Improvement of methods of lifetime diagnostic of sarcoptoses, demodecoses and otodectoses of dogs. *Scientific Progress & Innovations*, 4, 62–64. <https://doi.org/10.31210/visnyk2014.04.1122>
13. Євстаф'єва В. О., Гаврик К. А., Гаврик Б. А. Рекомендації щодо діагностики та заходів боротьби з акарозами собак. Полтава. 2015. 23 с.
14. Blazejak, K., Viljoen, A., Zwiegers, R., Klopper, R., Ringeisen, H., Petry, G., Young, D. R., Shane, D., Spruill, J., Tessman, R. K., Settje, T., & Knoppe, T. N., & Mencke, N. (2023). Efficacy of Felpreva®, a new spot-on formulation containing tigolaner, emodepside and praziquantel, applied as a single application to cats artificially infested with ear mites (*Otodectes cynotis*). *Current Research in Parasitology and Vector-Borne Diseases*, 4, 100131. <https://doi.org/10.1016/j.crpvbd.2023.100131>
15. Coelho, E. L. J., Antunes, H. M. R., Silva, T. F. D., Veggi, N. D. G., Sousa, V. R. F., & Almeida, A. D. B. P. F. (2024). Prevalence and clinical findings of feline otitis externa in Midwest Brazil. *Topics in Companion Animal Medicine*, 60, 100876. <https://doi.org/10.1016/j.tcam.2024.100876>
16. Hiblu, M. A., Ellraiss, O. M., Karim, E. S., Elmishri, R. A., Duro, E. M., Altaeb, A. A., Bennour, E. M. (2021). Otodectic and bacterial etiology of feline otitis externa in Tripoli, Libya. *Open Veterinary Journal*, 10(4), 377–383. <https://doi.org/10.4314/ovj.v10i4.4>

Svitlana Mykhailiutenko,

Candidate of Veterinary Sciences, Associate Professor, Associate Professor,
Department of Parasitology and Veterinary and Sanitary Expertise
Poltava State Agrarian University
ORCID ID: 0000-0001-6634-1244
email: svitlana.muhaylutenko@pdau.edu.ua

Maria Panchenko,

higher education student
Poltava State Agrarian University
ORCID ID: 0009-0002-4156-8295
email: sv_81@ukr.net

DIAGNOSTIC APPROACH TO THE TREATMENT OF OTODECTOSIS IN CATS

Abstract

Otitis is a multifactorial disease that significantly complicates its treatment. A common clinical mistake is focusing exclusively on the treatment of the existing infection, whereas effective control of chronic otitis requires a comprehensive approach that takes into account all etiological and associated factors. The study was conducted in the autumn of 2025 at the scientific laboratory of the Department of Parasitology and Veterinary and Sanitary Expertise of Poltava State Agrarian University and at the Max Vet Veterinary Clinic (Poltava, Ukraine). As part of the clinic's activities, stray cats were examined within the framework of the KISHKA project, implemented with the support of Four Paws Ukraine LLC, a representative of the international charitable foundation Four Paws International. The aim of the study was to evaluate the effectiveness of modern drugs in the treatment of cats with otodectosis complicated by staphylococcal infection. Comprehensive diagnostics included clinical examination, otoscopy, and microscopic examination of ear canal scrapings. To

fully assess the animals' condition, the external auditory canal was inspected, otoscopy was performed, the integrity of the tympanic membrane was evaluated, and possible complications were ruled out. Microscopy was the primary method used to identify otitis pathogens and to assess treatment efficacy. The extent of invasion was 42.19%. Infected animals received therapy based on the antibiotic sensitivity of *Staphylococcus aureus*, using *Oridermil* (Vetoquinol, France) and *Otigel* (Arterium, Ukraine). The tested drugs were administered for 10 days, followed by monitoring of treatment outcomes. The results showed that both drugs achieved 100.00% efficacy by day 31 of treatment. However, the shortest recovery period (14 days) was observed in the group treated with *Oridermil*. Assessing the health status of free-roaming stray cats is important not only for improving animal welfare but also for obtaining valuable data on regional pathogens and prevalent diseases.

Keywords: parasitology, otodectosis, cats, *Staphylococcus aureus*, treatment, efficacy indicators.

References

1. El-Dakhly, K. M., Bakry, M. A., Abdel-Rahim, M. M., Arafa, W. M., & Mohamed, H. I. (2025). Insights into the prevalence and diagnosis of feline otoacariasis in Egypt. *Journal of Parasitic Diseases*, 49(1), 193–206. <https://doi.org/10.1007/s12639-024-01746-3>
2. Bollez, A., de Rooster, H., Furcas, A., & Vandenabeele, S. (2018). Prevalence of external ear disorders in Belgian stray cats. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 20(2), 149–154. <https://doi.org/10.1177/1098612X17700808>
3. Perego, R., Proverbio, D., Bagnagatti De Giorgi, G., Della Pepa, A., & Spada, E. (2014). Prevalence of otitis externa in stray cats in northern Italy. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 16(6), 483–490. <https://doi.org/10.1177/1098612X13512119>
4. Nardoni, S., Ebani, V. V., & Fratini, F., et al. (2014). *Malassezia*, mites, and bacteria in the external ear canal of dogs and cats with otitis externa. *Slovenian Veterinary Research*, 51, 113–118.
5. Arinata, I. K. T., Arjentina, I. P. G. Y., & Suartha, I. N. (2025). Subacute otitis externa in cats caused by *Otodectes cynotis* infestation with bacterial infections. *Buletin Veteriner Udayana*, 17(2), 28. <https://doi.org/10.24843/bulvet.2025.v17.i02.p28>
6. Hađina, S., Kolenc, M., Ivanek, R., Ferencaković, M., Habuš, J., Stevanović, V., Perharić, M., & Štritof, Z. (2025). Otitis externa in free-roaming cat population: Clinical examination, cytology, and mycology culture. *Open Veterinary Journal*, 15(4), 1624–1636. <https://doi.org/10.5455/OVJ.2025.v15.i4.14>
7. Tyler, S., Swales, N., Foster, A. P., Knowles, T. G., & Barnard, N. (2020). Otoscopy and aural cytological findings in a population of rescue cats and cases in a referral small animal hospital in England and Wales. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 22(2), 161–167. <https://doi.org/10.1177/1098612X19834969>
8. Melezhyk A., Plakhotna, Y., Korchan, L., Mykhailiutenko, S., & Zamazyi, A. (2025). Effectiveness of treatment measures for otodectosis, sarcoptosis and demodecosis in dogs. *Scientific Progress & Innovations*, 28(2), 171–175. <https://doi.org/10.31210/spi2025.28.02.26>
9. Kaliuzhnyi, N. V., & Zhivilo, A. V. (2024). Ectoparasitic invasion of cats. *Scientific Messenger of LNU of Veterinary Medicine and Biotechnologies. Series: Veterinary Sciences*, 26(114), 154–159. <https://doi.org/10.32718/nvlvet11422>
10. Brame, B., & Cain, C. (2021). Chronic otitis in cats: Clinical management of primary, predisposing and perpetuating factors. *Journal of Feline Medicine and Surgery*, 23(5), 433–446. <https://doi.org/10.1177/1098612X211007072>
11. Yang, C., & Huang, H. P. (2016). Evidence-based veterinary dermatology: A review of published studies of treatments for *Otodectes cynotis* (ear mite) infestation in cats. *Veterinary Dermatology*, 27(4), 221–e56. <https://doi.org/10.1111/vde.12340>
12. Yevstafieva, V. O., & Havryk, K. A. (2014). Improvement of methods of lifetime diagnostic of sarcoptoses, demodecoses and otodektoses of dogs. *Scientific Progress & Innovations*, 4, 62–64. <https://doi.org/10.31210/visnyk2014.04.1122>

13. Yevstafieva, V. O., Havryk, K. A., & Havryk, B. A. (2015). Rekomendatsii shchodo diahnozyky ta zakhodiv borotby z akarozamy sobak [Recommendations for diagnosis and control measures for dog acarioses]. Poltava.
14. Blazejak, K., Viljoen, A., Zwiegers, R., Klopper, R., Ringeisen, H., Petry, G., Young, D. R., Shane, D., Spruill, J., Tessman, R. K., Settje, T., & Knoppe, T. N., & Mencke, N. (2023). Efficacy of Felpreva®, a new spot-on formulation containing tigolaner, emodepside and praziquantel, applied as a single application to cats artificially infested with ear mites (*Otodectes cynotis*). *Current Research in Parasitology and Vector-Borne Diseases*, 4, 100131. <https://doi.org/10.1016/j.crpvbd.2023.100131>
15. Coelho, E. L. J., Antunes, H. M. R., Silva, T. F. D., Veggi, N. D. G., Sousa, V. R. F., & Almeida, A. D. B. P. F. (2024). Prevalence and clinical findings of feline otitis externa in Midwest Brazil. *Topics in Companion Animal Medicine*, 60, 100876. <https://doi.org/10.1016/j.tcam.2024.100876>
16. Hiblu, M. A., Ellraiss, O. M., Karim, E. S., Elmishri, R. A., Duro, E. M., Altaeb, A. A., Bennour, E. M. (2021). Otodectic and bacterial etiology of feline otitis externa in Tripoli, Libya. *Open Veterinary Journal*, 10(4), 377–383. <https://doi.org/10.4314/ovj.v10i4.4>

Стаття надійшла до редакції 25.03.2026

Стаття пройшла рецензування 27.04.2026

Стаття опублікована 29.05.2026